

РЕШЕНИЕ

№ 409

гр. Благоевград, 06.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН
ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ** в закрито заседание на шести октомври, през две
хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Надя Узунова

Членове: Румяна Бакалова
Миглена Йовкова

като разгледа докладваното от Миглена Йовкова Въззивно гражданско дело
№ 20211200500729 по описа за 2021 година

Производството е по чл. 435, ал. 2, т.6 от ГПК.

Образувано е по жалба с вх.№771/20.07.2021г., подадена от ХР. М. АС.,
с адрес: с.Дж., общ.Сандански, против Разпореждане от 12.07.2021 г. на ДСИ
при СИС към РС гр. Сандански, с което е отхвърлено искането на длъжника
за прекратяване на изп.дело. Сочи се в нея, че актът е неправилен, защото
производството пред ДСИ е образувано след изтичането на десетгодишната
погасителна давност. Излага доводи по това си оплакване и иска от съда да
отмени атакуваното разпореждане и да върне делото на съдебния изпълнител
с указания за спазване на материалния закон.

Мотиви по реда на чл. 436, ал.3 от ГПК е изложил ДСИ при РС гр.
Сандански, в които застъпва, че погасителната давност, на която се позовава
длъжника не се прилага служебно и има действие занапред, т.е. от влизане в
сила на правната норма на чл. 112 от ЗЗД, с която е уредена. Последната е
обнародвана в ДВ, бр. 102 от 01.12.2020г.

Съдът констатира, че жалбата е редовна и допустима. Същата е
подадена в срок, от надлежна страна и против подлежащо на обжалване

действие на съдебния изпълнител от длъжника по арг. от чл.435, ал.2, т.6, предл.2 от ГПК. Отговаря на изискванията за редовност по чл.436, ал.4 вр. с чл.260 и чл.261 ГПК. Осъществена е и процедурата по връчване на препис от жалбата по чл.436, ал.2 ГПК.

Преценена по същество жалбата на длъжника Х.А. е неоснователна, поради следното :

Видно е от материалите в изп. производство, че е образувано по молба на С.Д. от 25.02.2020г. за събиране на сумите по ИЛ от 08.10.2007г. от длъжника ХР. М. АС..

В хода на изпълнителното производство книжата и съобщенията до последния са връчвани чрез залепване на уведомление по реда на чл. 47 от ГПК, поради неоткриването на длъжника на адреса му. Лично връчване на Х.А. е реализирано за първи път на 08.07.2021г., когато му е връчена покана за доброволно изпълнение. По повод на нея той е депозирал пред ДСИ молба с вх. №739 от 12.07.2021г., с която е поискал да бъде прекратено изп.д. №7 по описа за 2020г. на ДСИ при СИС към РС гр. Сандански, поради погасяване на вземането, регламентирано в разпоредбата на чл. 112, ал.1 от ЗЗД.

По това искане ДСИ е постановил обжалваното разпореждане, в което е приел, че погасителната давност не се прилага служебно, а на основание позоваване на същата от длъжника. Заедно с това е приел, че давността на която се позовава Х.А., няма обратно действие и към момента на позоваването не е изтекъл 10 – годишен срок, за да се приложи.

Настоящият въззивен съства изцяло споделя мотивите на ДСИ в разпореждането, с което е отхвърлил искането на длъжника за прекратяване на производството по делото, поради погасяване на вземането по изпълнителния лист.

Институтът на погасителната давност не се прилага служебно от съда, когато последният установи, че е изтекъл период от време, предвиден в законова норма, по силата на която вземането вече не се дължи. В разпоредбата на чл. 120 от ЗЗД изрично е уредено, че давността не се прилага служебно. Това означава, че за да приложи съдът погасителна давност, ако са налице основания, той трябва да е сезиран за това от страната, която иска да

се ползва от изтеклата давност. Съдът е обвързан в преценката си изцяло от изявлението на страната, т.е. за кое задължение ще прилага давността и коя давност, а именно тази по чл. 110, по чл. 111 или по чл. 112 от ЗЗД. Това означава, че параметрите на позоваването определят параметрите на прилагането на давността.

Ето защо след като в настоящия казус длъжникът в изпълнителното производство се позовал на погасителната давност по чл. 112 от ЗЗД, съдебният изпълнител е следвало да провери предпоставките за прилагане на тази давност, Същият правилно е процедирал именно обосновавайки, че не е изтекъл 10 годишен срок по чл. 112 от ЗЗД за задължението на Х.А., защото тази давност тече занапред от 2 юни 2021г.

По тези съображения жалба с вх.№771/20.07.2021г., подадена от ХР. М. АС., с адрес: с.Дж., общ.Сандански, против Разпореждане от 12.07.2021 г. на ДСИ при СИС към РС гр. Сандански, следва да бъде отхвърлена.

Така мотивиран, Благоевградският окръжен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба с вх.№771/20.07.2021г., подадена от ХР. М. АС., с адрес: с.Дж., общ.Сандански, против Разпореждане от 12.07.2021 г. на ДСИ при СИС към РС гр. Сандански, като НЕОСНОВАТЕЛНА

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____